

ЛЕТОПИС СРПСКЕ ПОРОДИЦЕ ИЗ БОСНЕ

Аутор

Јован Б. Душанић - Липљански
dusanic@gmail.com

Издавач

ИКП “Никола Пашић”
Београд, Трг Николе Пашића 9
011/3398-393

За издавача
Љиљана Танић

Уредник
Миодраг К. Скулић

Рецензент
Проф. др Никола Б. Поповић

Компјутерска обрада
Милан Танић

Штампа
Чугура прнт - Београд

Тираж
300

Јован Б. Душанић - Липљански

**ЛЕТОПИС
СРПСКЕ ПОРОДИЦЕ ИЗ БОСНЕ
(ДУШАНИЋИ ИЗ ПРИБИНИЋА)**

**Београд
2007.**

Ако знаш да размишљаш, да посматраш, да упознајеш,
а да никад не будеш скептик или рушилац.

Ако знаш да сањариш, а да ти сан не буде господар.

Ако знаш да мислиш, а да не будеш машталац.

Ако можеш да будеш заљубљен, али не луд од љубави.

Ако можеш да будеш храбар, али никад необазрив.

Ако можеш да будеш јак, а ипак останеш нежан.

Ако можеш да будеш паметан и добар,

а да ниси ни чистунац ни ситничар.

Ако можеш да останеш једноставан

и ако си саветодавац краљева.

Ако можеш да волиш све пријатеље као браћу,
а не мрзиш оне који тебе мрзе и да се ипак бориш и браниш.

Ако можеш да слушаш како о теби лажу,

а да сам не кажеш ни једне лажи.

Ако можеш да задобијеш победу после пораза,

а да те две варке подједнако примиши.

Ако можеш да сачуваш храброст и попитење,

када је сви остали изгубе.

Тада ће победа и слава бити заувек твоји послушни робови,
и оно што више вреди него све победе и сва слава,
БИЋЕШ ЧОВЕК – СИНЕ МОЈ !

Књигу посвећујем сину Арсенију

С А Д Р Ж А Ј

Предговор	9

Први део ПРИБИНИЋ

1. Прибинић и његови становници	13
2. Време до пропасти средњовековне босанске државе	25
3. Турско ропство	36
4. Аустроугарска окупација	54
5. Обнова манастира Липље	80
6. Црква и први свештеници у Прибинићу	85
7. Школа и први учитељи у Прибинићу	127

Други део ПОРОДИЦА ДУШАНИЋ

Прва три поколења Душанића у Прибинићу	146
Четврто поколење Душанића у Прибинићу	150
Пето поколење Душанића у Прибинићу	154
Наш прадед - шесто поколење	159
Наши дедови - седмо поколење	161
Наши очеви - осмо поколење	186
Наша генерација - девето поколење	231
Наша деца - десето поколење	237
Наши унуци - једанаесто поколење	242
Наши праунуци - дванаесто поколење	243
<i>Прилог: Прогонство као судбина</i>	253

Трећи део
Е Т Н О Г Р А Ф С К И З А П И С И

1. Породична домаћинства и међуљудске везе	286
2. Главна кућа и помоћне зграде	289
3. Привређивање	294
<i>Польопривреда и занатство (294); Лов и риболов (298); Порези и друге дажбине (299);</i>	
4. Говор	304
5. Исхрана	323
6. Ношња	327
7. Лечење људи (<i>Лекаруша против Косте</i>)	330
8. Обичаји	335
<i>Божић (335); Вакерс (340); Красна слава (342); Сеоска слава – Масла (352); Мобе и прела (353); Крштење (354); Свадба (356); Сахрана (361); Завети и аманети (365)</i>	
9. Народно стваралаштво	369
<i>Песме и игре (369); Пословице, загонетке и здравице (374); Народна веровања (386); Клетве и заклете (391)</i>	
Остали записи	393
<i>Манастири близанци – Липље и Ступље (393); Краљично гувно и Раствушка пећина (400); Гробље војводе Момчила (402); Турска суданија и аустријско азбиндовање (405); Прелазак на ислам (407); Хајдук Милић Икић (409); Принципово врело (411); Чишћење терена од четника (411); Буква која штета (412); Разни други записи (415)</i>	

ПРЕДГОВОР

Као дете волео сам да слушам казивања старијих, посебно мога деде Јована, о прошлости наше породице и нашег родног краја. Касније ће и мој син Арсеније желети и често тражити да му о томе детаљно причам, па сам пре десетак година одлучио да то прибележим и за сина напиша малу породичну историју. У почетку сам мислио да то буде породична историја коју бих написао за сина Арсенија и умножио је у још три примерка за синове моје браће - близанаца Предрага и Ненада, тако да би по један примерак имали и моји синовци - Стефан, Бранислав и Предраг. Од тада па до данас сакупио сам доста материјала и поред централне теме – историје наше породице – написао и још два дела: део који се односи на историју родног места и шире околине, те део посвећен етнографији овог краја.

Желео сам да нешто од историјског сећања и традиције наших предака, која се вековима усмено преносила са генерације на генерацију, забележим и сачувам за наше потомство. Традиција у својој суштини јесте избирљиво сећање, односно она је све оно што је добро речено и урађено и издржало проверу кроз вековно искуство наших предака, те – и на основу савремених мерила – обезбедило себи место у свести садашњих нараштаја као нешто што је вредно неговања, памћења и поштовања. Неко је лепо рекао да је традиција само оно што је доволно старо да би вечно било младо. Увек, а поготово у ово време глобализације и кризе идентитета, добро је да се зна одакле потичемо, који су нам корени, како су живели и са каквим искушењима су се сусретали наши преци. На таквим сазнајним основама лакше се може живети у садашњости, а и будућност се може учини предвидљивијом.

Када је недавно школа “Стеван К. Душанић” у мом родном месту прослављала стогодишњицу изградње школске зграде и званичног почетка рада школе, решио сам да (као свој скромни допринос прослави наведеног јубилеја) објавим део из већ написане породичне књиге који се односи на историју родног места и шире окoline. Цео тираж монографије ПРИБИНИЋ – МЕСТО У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ бесплатно сам поделио, а пошто је објављени материјал нашао на одличан пријем читалаца, донео сам одлуку да претходну књигу допуним делом који је посвећен етнографији и за ширу читалачку публику објавим књигу ХРОНИКА СРПСКОГ СЕЛА У БОСНИ (*Прибинић – Република Српска*), те књигу ЛЕТОПИС СРПСКЕ ПОРОДИЦЕ ИЗ БОСНЕ (*Душанићи из Прибинића*) која би била најкомплетнија и поред наведених садржавала би и део посвећен породици Душанић, а коју бих бесплатно поделио мојим Душанићима и одређен број примерака одвојио за библиотеке у Србији, Републици Српској и Црној Гори.

Ову књигу (уз нешто измене речи Р. Киплинга) посвећујем сину Арсенију за кога сам је превасходно и написао.

Београд, 07.07.2007.

Јован Б. Душанић - Липљански

dusanic@gmail.com